

Kus on koera kükitamiskoht?

ANNELI SIHVART

Lugeja küsib, mida teha koeraga, et too aias ainult ühes, just nimelt omaniku valitud paigas kükitamas hakkaks käima.

Oskan pakkuda kahte lahendust. Esiteks on mõnes lemmikloomapoes müügil pudelike lõhnava vedelikuga, mille kohta väidetakse, et kui seda aias kusagile piserdada, saab koer aru, et just see on kükitamiseks parim paik.

Teiseks saab koera tähelepanu sobivale kohale juhtida, kui seal muld pisut ära kobestada ning mõned tema enda väljahaited n-ö näidiseks välja panna. Loomulikult ei tohi vanu hunnikuid olla nii palju, et koer nende vahele enam uusi tegema ära ei mahu...

Mõistagi võiks nii ühel kui ka teisel juhul õige koha leidmisele kaasa aidata, juhtides koera soovitud paigale näiteks rihma otsas ja hoolikalt kiites, kui koer aru saab, milleks ta sinna viidi.

Suurte koerte puhul maksab silmas pidada, et kuna neil võib olla kombeks kükitades ringi tiirutada, siis peab koht, mille valite, tiirutamise tarvis piisavalt suur olema.

Võib juhtuda, et iiri hundikoera suurune loom väiksema kui kaks korda kaks meetrit platsiga ei lepi, nagu ma alles hiljuti oma megakransi puhul kogesin.

Juhtisin ta kükitama meeter korda poolteist mõõtmetega aiakesse, mispeale loom küsis tuppa tagasi ja püüdis tiirutama hakata keset põrandat selle koha peal, kus ruumi ongi umbes kaks korda kaks meetrit, ning kus ta varases lapsepõlves ajalehtede peal käinud oli...

Viimastest järeldub omakorda, et mälu on loomadelt hea ja sellest lähtuvalt on otstarbekas õige kükitamiskoht kätte õpetada juba kutsikaas, kuna see jääb neile eluks ajaks meelde.

Meie pere väike koer on õppinud käima suures kasside liivakastis, kuna tõenäoliselt lõhnab see koeratualeti tarvis just sobivalt.

Mida rohkem ruumi, seda uhkem – korralik koer peab tualetis käies end ka pöörama mahtuma...

Probleem on vaid selles, et koertel pole kombeks oma hunnikuid liiva alla matta, niisiis peavad tema järelt koristama kas vihased kassid või peremees.

Mitte ainult tänaval, vaid ka pargis ja metsas jalutades peab peremees oma lemmiku kükitamise järel koristama.

ANNELI SIHVART

HÜVA NÕU

Kuidas puid ja põõsaid koera eest kaitsta?

Noori puid-põõsaid tuleb esialgu kaitsta aiakesega, et koer neid mänguhoos üles ei kisuks. Piire kaitseb ühe võimalusena taimi ka pere lemmiklooma uriini eest.

Taimi valides tasub meeles pidada, et puutüvi peab jalatõstmisele paremini vastu kui oksad. Kõige õrnamad on okaspuude kääbusvormid.

Koer valib tavaliselt märgistamiseks üksiku silmapaistva objekti, järelkult on otstarbekas istutada puid-põõsaid aeda väikeste rüh-

madena. Veel parem on, kui rühma ümber või nurkadesse paigutatakse näiteks maakivid või postid, siis valib koer tõenäoliselt märgistamiseks hoopis need.

Koerale meeldib joosta aiaäärsel alal, seega on otstarbekas sinna jooksurada jätta.

Kui kohe jooksuraja külje all on hekk, siis on targem see näiteks võrkaiaga rajast eraldada, muidu võib koer heki sisse läbipääse rajama hakata.